# POSLJEDNJE KOPNO

*Tisuću devetsto šezdesetih godina u doba industrijalizacije, ljudi su počeli graditi tvornice. Znanstvenici su otkrili da one ispuštaju $CO_2$, plin koji pojačava efekt staklenika. Vlasnike velikih tvornica nije bilo briga; čak su prijetili znanstvenicima smrću ako o tome progovore. Količina stakleničkih plinova stalno je rasla. $CO_2$ je oslobodio i druge plinove zarobljene pod ledom, ledenjaci su se topili, a razina mora rasla.*

*Došla je dvanaesttisućita godina. Usred oceana, bio je jedan veliki otok, gotovo velik kao Australija. Zvao se – Insula Europa. Otokom su vladali insulisti koji su imali vojsku, policiju i strogi režim. Njihova ideologija glasila je: „Ovaj otok je jedini. Oko nas nema drugog kopna, samo duboko more".*

*Josip je bio znanstvenik koji je radio na obali Insule. Jednoga je dana ugledao drveni čamac s veslima. Stražari su eliminirali čovjeka koji je bio u njemu pa je Josip shvatio da vlast nešto skriva. U starom muzeju je pronašao kartu svijeta iz dvijetisućitih godina i na njoj ugledao Aziju. Htio je saznati istinu makar ga to koštalo života. Sljedećeg dana u istom čamcu pronašao je poruku koja mu je potvrdila da postoji drugo kopno - Insula Asia na kojem živi većina nekadašnjih Europljana.*

*Požurio je kući, zapisao sve što je otkrio i sakrio papir ispod parketa. Policija je stigla za manje od minute. Pred njegovom obitelji su ga pretukli i odveli, a sljedećeg dana javno su ga strijeljali. Viktor, njegov sin, tada je imao samo 10 godina.*

*Kad je Viktor napunio 23 godine, posvađao se s braćom i otišao u sobu koja je nekada pripadala njegovu ocu. Bio je ljut i tužan. Gledajući u parket, prisjetio se da je otac ondje nešto sakrio. Podigao je letvice i pronašao papir. Saznao je da postoji drugo kopno, ali tajnu je čuvao za sebe kako ne bi završio kao otac.*

*Život na Insuli bio je težak. Svaki komad zemlje pripadao je insulistima. Radnici su na poljima i u radionama radili po 18 sati, a vojnici su ih nadzirali, vrijeđali i udarali. Oni koji bi se srušili od iscrpljenosti zamjenjivali su drugima. Plaće su bile male, dok su insulisti živjeli u bogatstvu. Svaki insulist imao je pištolj pa su ih se građani bojali. Nitko nije znao tko je vrhovni vladar ni kako izgleda.*

*Na sjeveru otoka nalazila se zgrada zvana „Palatium" zaštićena zidinama, tenkovima, vojnicima i stražarima. Tko god bi se približio sjeveru bez pozivnice, bio bi ubijen. Na zapadu su bila polja i radionice, na istoku kuće insulista, a na jugu naselje radnika. U središtu se nalazio grad s trgovinama, gostionicama i novinama koje je kontrolirala država.*

*Jedne večeri Viktor je u gostionici čuo trojicu muškaraca kako pijani razgovaraju o gradnji čamca. Konobar ih je čuo i pridružio im se. Upitao ih je što će im čamac, a oni su odgovorili: „Otkrili smo da postoji još jedan otok. Ondje možemo početi iznova.“ Nekoliko dana kasnije, sva trojica spaljena su na glavnom trgu, u čamcu. Glavni insulist se pokazao i rekao; „Ova trojica su bili izdajnici koji su vjerovali u drugo kopno. Međutim, drugog kopna nema. Samo bi natjerali druge ljude da idu s njima u smrt mračnih voda… Ovo će se dogoditi svakome tko pokuša napraviti glupost kao ova trojica. Ovo je bilo za sigurnost Insule Europe!!!“, narod se prvo čudio, potom je počeo pljeskati, ali Viktor je znao istinu.*

*Jednoga dana na plaži ugledao je čovjeka koji je pokušavao pobjeći na splav. Viktor je uzeo kamen, pogodio ga u glavu i čovjek se utopio. Policija je to vidjela pa je Viktor dobio medalju povjerenja i pristupio stranci insulista. Dobio je luksuznu kuću i veliki ukrašeni pištolj u kutiji.*

*Sljedećih pet godina radio je u državnim uredima u Palatiumu i dobro živio. Ipak, nije zaboravio svoj cilj: pronaći drugo kopno.*

*Upoznao je Vladimira, obrazovanog čovjeka koji je znao graditi brodove. Sljedećih deset godina, potajno su gradili brod u skrivenoj špilji. Imao je sve potrebno, ali nedostajala im je još oprema.*

*Vlast je primijetila da se Viktor druži s osobom iz srednje klase i počela ga istraživati. Otkrili su da je kupovao materijal za gradnju broda, ali glavni insulist pozvao ga je u Palatium jer mu je vjerovao.*

*„Na što trošiš toliko novca?“ upitao ga je.*

*„Na novi izum kojim biste mogli kontrolirati cijeli narod“, mirno je odgovorio Viktor.*

*„A kakav je to izum?“*

*„Pametni tornjevi uz more. Radarima bi otkrivali čim se netko približi čamcem i pucali bi na njega, a zatim automatski pozivali policiju!“*

*Glavni insulist je povjerovao Viktoru i upitao treba li mu što. Viktor je zatražio radare, strojnice, topove, motore i generatore. Vlast mu je poslala sve što je tražio. Viktor je dovršio brod, a zatim uz obalu sagradio tornjeve.*

*Jedne večeri otišao je do zgrade državnih vijesti i novinarima je rekao da ga snime, da ima dopuštenje. Pozvao je narod da sljedećeg jutra dođe na istočnu obalu. Kad je sunce izašlo, tisuće radnika i poljoprivrednika se okupilo. Iz tamne špilje u uvalu je uplovio veliki ratni brod. Ljudi su se gurali kako bi se ukrcali, ali stigli su vojska i policija. Viktor ih je zaustavio i rekao da brod nije pravi nego da je sve samo predstava. To je rekao kako vojska ne bi zapucala na okupljeni narod i kako bi dobio vremena. Prije nego što su vojnici išta shvatili, pojavio se glavni insulist.*

*„Vjerovao sam ti, a ti odvodiš moj narod u smrt!“.*

*„Tamo postoji drugo kopno, Insula Asia! Radili smo do smrti, prolijevali krv i znoj. Zaslužujemo slobodu!“ odgovorio je Viktor.*

*Glavni insulist izvadio je sablju, ali Viktor je potegnuo svoj pištolj i upucao ga. Ostali insulisti počeli su pucati, no policija i vojska stale su na Viktorovu stranu i ukrcali se na brod.*

*Tornjevi su počeli pucati po insulistima. Viktor je ispalio raketu u Palatium koji se raspao u komade. Zatim se ukrcao na brod i sa svojim narodom napustio otok.*

*Nakon mnogo dana plovidbe na obzoru se napokon pojavilo kopno. Ljudi su bili slobodni i mogli su započeti novi život. Viktora je čekao težak put, ali više nisu morali živjeti u strahu.*

Hrvoje Perec, 1. gim